

"... aan weer anderen schenkt de ene Geest
gaven om zieken te genezen" (1 Kor. 12,9)

VROOM AANDENKEN AAN
DE HEER

Michel VAN ONGEVALLE

Doctor in de geneeskunde

echtgenoot van mevrouw

Olga ANNICQ

geboren te St.-Maria-Lierde op 14 oktober 1901
en godvruchtig overleden te Maarkedal
op 5 augustus 1986,
gersterkt door de laatste H. Sakramenten

*"Iedere daad in dienst van mensen die lijden
wordt niet zonder reden genoemd :
werk van de barmhartige samaritaan"
(Paus Johannes-Paulus II)*

Meer dan een halve eeuw mocht hij als geneesheer onder ons wonen. Het hart van de Vlaamse Ardennen had hij gekozen als werk-gebied, einde van de jaren twintig. Een energieke jongeman die geleidelijk aan met zijn dorp vergroeide. Wij herkenden hem, ook bij nacht en ontijd, aan het geknal van zijn zware motorfiets waarmee hij bij de uitoefening van zijn beroep alle wegen en paden verkende. Elke zondag zat hij vooraan in de kerk, rechts van de preekstoel. Hij bouwde een huis en stichtte een gezin.

Met de jaren, naarmate de kaarspopulieren in zijn tuin hoger opgroeiden, leerden wij hem kennen als een bekwaam en plichtsgetrouw arts, een minzame persoonlijkheid, een mensenvriend. Van dienst : altijd. "Hij past zijn zieken op", zeiden de mensen. Iedereen leerde hij kennen; voor elkeen had hij een hartelijk woord. Hij verstond de

kunst om op te beuren, moed te geven, woorden te spreken van troost. Voor hoevelen werd hij de ware vertrouwensman? De oud-strijders vonden in hem een toegewijd voorzitter. Hoofd én hart vooral was hij van de christelijke bond van gepensioneerden, die met graagte zijn woord aanhoorden en zich veilig voelden met hem op reis.

Ons allen is hij voorgegaan in diep-christelijke overtuiging. Zijn beroep was voor hem echt een levensroeping, voor ons een openbaring van Gods zorgende liefde voor de lijdende mens. Ingewijden weten meer van zijn gelovige inzet wanneer hij als treinarts de zieken naar Lourdes mocht begeleiden.

Het heeft hem zeker veel gekost wanneer hij wegens leeftijd en ziekte geleidelijk aan zoveel moest "loslaten" en nog maanden lang vertoeven in het ziekenhuis, wachtend op de grote Ontmoeting. De genegenheid en zorg die hij ook daar mocht ervaren, van zijn familieleden, van het personeel, van zijn trouwe vrienden, zijn hem tot dankbare steun geweest in zijn opgaan naar de Barmhartige Samaritaan.

Geliefde echtgenote, kinderen en kleinkinderen, van wie ik zoveel hield, God alleen weet wat gij voor mij hebt gedaan. Hij alleen kan het u vergelden. Dank u. Ook u, mijn vele vrienden, vraag ik om een gebed.

Mevrouw Michel VAN ONGEVALLE,

Heer en Mevrouw Paul VAN ONGEVALLE-PYCKE

en kinderen,

Dokter en Mevrouw André VAN ONGEVALLE-THEVELIN

en kinderen,

Dokter en Mevrouw Ghislain DE VOS-VAN ONGEVALLE

en kinderen,

De families VAN ONGEVALLE, BUYSSSE, ANNICQ en
VANDYSTADT,

denken u van harte voor de blijken
van medevoelen en gebed

Rouwleiding Devos, Ronse

DL